Похмурий день зачаївся в тумані.
Над бродом ржуть, полохаючись, коні.
Мій меч бренить, та чую, що на грані
Мене не зрадять крицеві долоні.

Учора твердо так, без повороту
Промовив: ні, суворий до останку.
І цілу ніч під бурю і під сльоту
Процілував я оп'янілу бранку.

Хай анти ждуть за річкою в тумані,
Мене не зрадять крицеві долоні.
І тільки образ голубий на грані
Не осінить мої гарячі скроні.